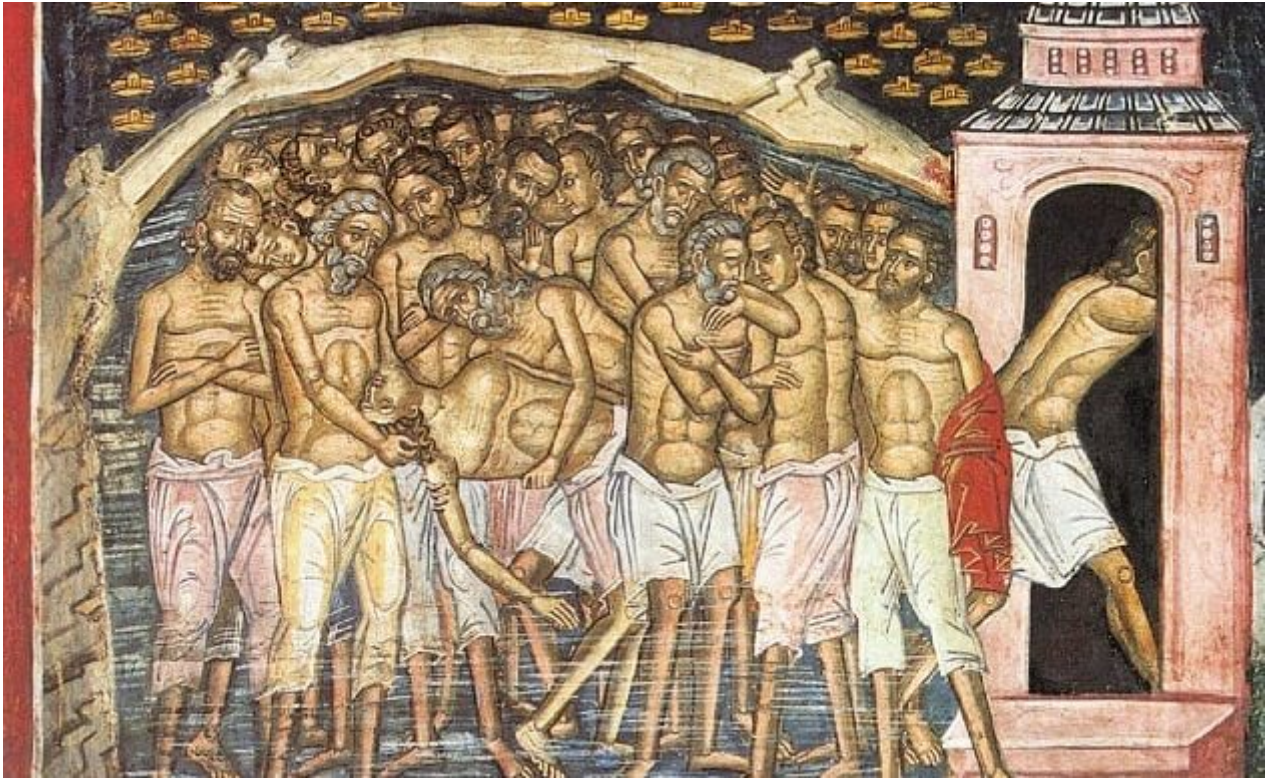

Το ολοκαύτωμα των μυρίων μαρτύρων, οι ακολουθίες, οι ψαλμωδίες και οι ευωδίες που ακολούθησαν

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

• **Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος**

Ιουλιανός ο εκ Λιβύης του Χριστού Μάρτυς ήτο εις τον καιρόν του Διοκλητιανού, εις εν μέγα Μοναστήριον, όπερ έκτισεν ο ίδιος πλησίον πόλεώς τινος της Αιγύπτου, καλουμένης Αντιούπολις, εις το οποίον Μοναστήριον συνήχθη ολόκληρος μυριάς [10.000] χριστιανών, όχι μόνον μοναχών, αλλά και λαϊκών αναριθμήτων.

Διότι εις όλας τας πόλεις και χώρας είχε κηρυχθή διωγμός μέγας κατά των χριστιανών, οίτινες έφευγον από τας οικίας των εγκαταλείποντες φίλους και συγγενείς και εκρύπτοντο διά τον φόβον των Ελλήνων ειδωλολατρών εις τα όρη και τα σπήλαια.

Εις την πόλιν ταύτην ευρίσκετο ένας ηγεμών, Μαρκιανός ονομαζόμενος, όστις είχε γυναίκα, και υιόν μονογενή, καλούμενον Κέλσιον.

Ακούσας δε διά τον Άγιον, ότι είχε τόσον λαόν συνηγμένον και τον εδίδασκε καθ' εκάστην να καταφρονή τα βασιλικά προστάγματα και να προσκυνά τον Εσταυρωμένον, υβρίζων τα είδωλα, επρόσταξε τους στρατιώτας να καύσουν το Μοναστήριον με όλους τους ευσεβείς, τον δε Ιουλιανόν μόνον να φυλακίσουν, διά να δοκιμάση, μήπως και τον παρασύρη εις την πλάνην του, διότι κατήγετο από αριστοκρατικήν οικογένειαν και δεν ήθελε να τον θανατώση, επειδή του ήτο χρήσιμος.

Απήλθεν λοιπόν ο σύμβουλος του Ηγεμόνος και οι πρώτοι της πόλεως με πλήθος στρατιωτών εις το Μοναστήριον και κατ' αρχάς μεν εδοκίμασαν να διαστρέψουν τους Αγίους με κολακείας, έπειτα και με απειλάς.

Και μη δυνάμενοι επεσώρευσαν ξύλα άφθονα, και έκαυσαν όλον το Μοναστήριον με τους Αγίους άπαντας.

Έκτοτε από τον τόπον αυτόν ακούονται ψαλμωδίαί και ευωδία θαυμασία έως την σήμερον, κατά την τρίτην ώραν, έκτην, ενάτην, εσπερινόν και όρθρον, από όσους πλησιάσουν εκεί ψάλλοντας.

Ο [**Άγιος Ιουλιανός**](#) τιμάται στις 21 Ιουνίου.

Απόσπασμα από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Ιούνιος, τόμος στ'.

(Πηγή: [**pemptousia.gr**](http://pemptousia.gr))